Preondactylus

Preondactylus fou un gènere de pterosaures de cua llarga que visqueren al Triàsic Superior (durant el Carnià tardà o el Norià primerenc, fa uns 228 milions d'anys),[1] al continent Pangea (on actualment és Itàlia).

Conté una única espècie coneguda, *Preondactylus buffarinii*, anomenada en honor a Nando Buffarini, el seu descobridor. *Preondactylus* s'assembla al gènere de pterosaure *Dorygnathus*.

Preondactylus

Preondactylus buffarinii

Període

Triàsic superior
228 (http://tools.wmflabs.org/timescale/?Ma=228) Ma

PreЄ Є O S D C P T J K Pg N

Estat de conservació

Fòssil

Taxonomia

Super-regne	Eukaryota
Regne	Animalia
Fílum	Chordata
Ordre	Pterosauria
Gènere	***Preondactylus*** WILD, 1983

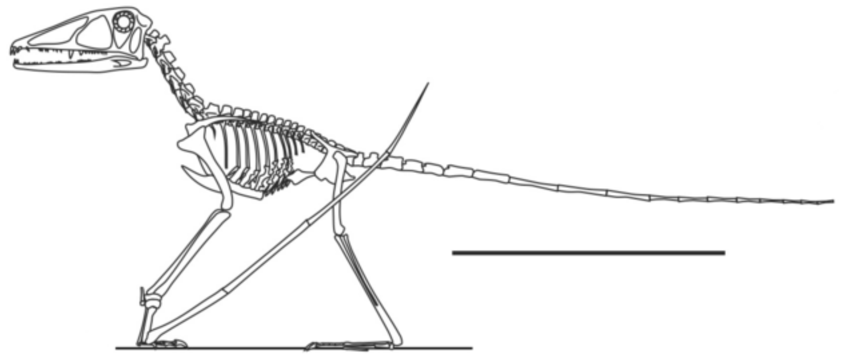
Contingut

Descripció

El preondàctil tenia una punta en cada dent.[2] La seva dieta consistia en peixos, insectes o tots dos, però encara hi ha debats, ja que l'estructura dental pot indicar una dieta (o les dues). Tenia ales curtes, que tenien una envergadura total de només 45 cm, i unes potes relativament llargues. Les ales curtes eren una característica «primitiva» dels pterosaures, però el preondàctil era un animal volador totalment desenvolupat.

Fòssil d'un preondàctil

Reconstrucció de l'esquelet

Recreació d'un preondàctil

Història del seu descobriment

Vegeu també: Cronologia de la investigació del pterosaure, Calcària de Zorzino, i Parc paleontològic de Cene

Quan Nando Buffarini va descobrir el preondàctil, la llosa prima calcària dolomítica bituminosa que contenia el fòssil accidentalment es va trencar en diverses peces mentre era extreta. Després de recompondre la roca va ser netejada amb aigua per ell i la seva esposa, i la marga en què estava l'os va ser arrossegada per l'aigua i es va perdre. Tot això va deixar una impressió en negatiu sobre la pedra, de la qual es va fer un motlle de silicona que va permetre el subseqüent estudi de les restes d'una altra manera. Es pot veure la major part de l'esquelet, però les parts posteriors del crani no s'han preservat.[2] Aquest primer espècimen és l'holotip MFSN-1891.

Es va trobar un segon espècimen desarticulat, MFSN-1770, a la mateixa localitat el 1984, prop de 150-200 metres més profund entre els estrats que la troballa original. El segon espècimen sembla haver estat preservat en un bol alimentari d'un peix depredador, el qual va consumir al preondàctil i va vomitar les peces indigeribles que més tard es van fossilitzar.[2] Un coneixement més detallat de la variabilitat dels pterosaures del Triàsic ha fet que la identificació de aquest espècimen de *Preondactylus* fos incerta, i fins i tot pot ser que les restes no siguin de pterosaure.

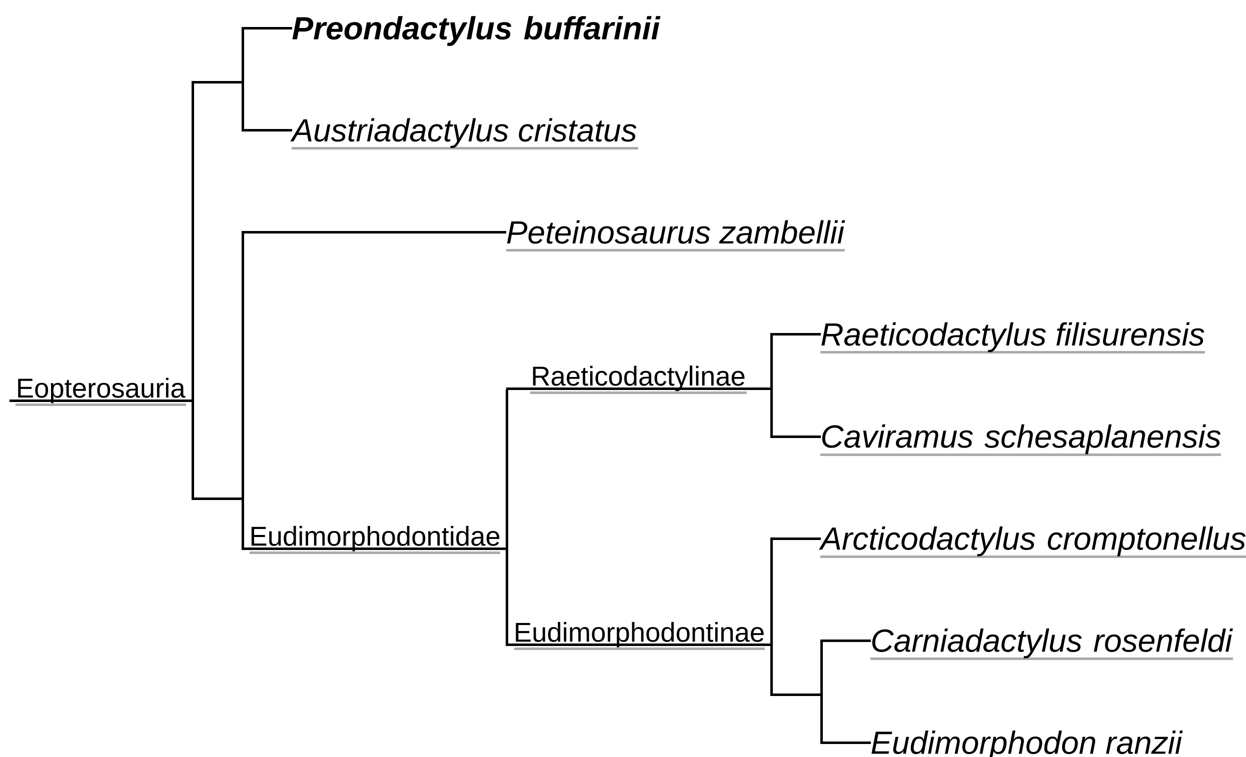
Un tercer espècimen és MFSN-25161, un crani parcial, que no té la mandíbula inferior.

Filogènia

Vegeu també: Filogènia dels pterosaures i Llista de gèneres de pterosaures

La seva única espècie coneguda, *Preondactylus buffarinii*, va ser descrita i nomenada per Rupert Wild el 1984. El nom del gènere es refereix al municipi italià de Preone, i el nom de l'espècie honra al seu descobridor, Nando Buffarini. Rupert va classificar la nova espècie dins de la família Rhamphorhynchidae, un grup del qual es coneixen espècies molt antigues el *Dorygnathus*, però aviat es va entendre que aquesta forma era molt més basal. Una anàlisi cladística feta per David Unwin va trobar que el preondàctil era el pterosaure més basal, i l'espècie va ser d'acord amb això usada per ell per definir el node del clade Pterosauria. Tanmateix, altres anàlisis han trobat una posició més o menys derivada del *Preondactylus*.

La següent anàlisi filogenètica segueix la topologia d'Upchurch *et al.* (2015).[3]

Referències

1. Barrett, P. M.; Butler, R. J.; Edwards, N. P.,; Milner, A. R. «Pterosaur distribution in time and space: an atlas. (http://epub.ub.uni-muenchen.de/12007/1/zitteliana_2008_b28_05.pdf)» (PDF). *Zitteliana*, 2008, pàg. 61-107.
2. "Preondactylus." In: Cranfield, Ingrid (ed.). *The Illustrated Directory of Dinosaurs and Other Prehistoric Creatures*. London: Salamander Books, Ltd. Pp. 284-285.
3. Upchurch, P.; Andres, B.B.; Butler, R.J.; Barrett, P.M. «An analysis of pterosaurian biogeography: implications for the evolutionary history and fossil record quality of the first flying vertebrates». *Historical Biology*, 27(6), 2015, pàg. 697–717. DOI: 10.1080/08912963.2014.939077 (https://dx.doi.org/10.1080%2F08912963.2014.939077). PMC: 4536946 (http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC4536946).

Bibliografia

A Wikimedia Commons (https://commons.wikimedia.org/wiki/P%C3%A0gina_principal?uselang=ca) hi ha

- DALLA VECCHIA, Fabio M.; MUSCIO, G.; WILD, R. «Pterosaur remains in a gastric pellet from the Upper Triassic (Norian) of Rio Seazza Valley (Udine, Italy)». *Gortiana — Atti Museo Friuliano di Storia Naturale*, 10, 1988, pàg. 121-132.
- DALLA VECCHIA, Fabio M. «New observations on the osteology and taxonomic status of *Preondactylus buffarinii* Wild, 1984 (Reptilia, Pterosauria)». *Boll. Soc. Paleont. It.*, 36(3) 1997, 1998, pàg. 355-366.
- DALLA VECCHIA, Fabio M. «A Review of the Triassic Pterosaur Record». *Riv. Mus. Civ. Sc. Nat. "E. Caffi" Bergamo*, 22(2003), 2003, pàg. 13-29.
- WILD, R. «A new pterosaur (Reptilia, Pterosauria) from the Upper Triassic (Norien) of Friuli, Italy». *Gortiana — Atti Museo Friuliano di Storia Naturale*, 5, 1984, pàg. 45-62.

contingut multimèdia relatiu a: ***Preondactylus***